

آغاز ساخت دیوار برلین و تقسیم پایتخت آن به دو قسمت غربی و شرقی (1961م)

بعد از جنگ جهانی دوم و آغاز دوره‌ای دیگر از رویارویی‌ها که ...

بعد از جنگ جهانی دوم و آغاز دوره‌ای دیگر از رویارویی‌ها که به "جنگ سرد" موسوم گردید، مسئله آلمان به عنوان نقطه تلاقی دو اندیشه لیبرالیسم و کمونیسم مطرح گردید. از يك طرف تبلیغات گرم و شدید بوق‌های تبلیغاتی غرب که از رفاه، آزادی و کرامت انسانی دم می‌زدند و از سوي دیگر اندیشه مارکسیستی و تسلط دولت بر همه چیز و شکل‌گیری طبقات در جامعه بی‌طبقه، باعث می‌شد تا ساکنان شرق اروپا، که در زیر سلطه کارگزاران شوروي قرار داشتند و به ویژه مردم آلمان و شهر برلین به دنبال آسایش و رفاه وعده داده شده، باشند. با اوج‌گیری این وضعیت و در عین حال رجزخوانی سران امریکا و شوروي مبني بر نحوه حل مسئله برلین و از جمله پیشنهاد خروشچف مبني بر واگذاری برلین به آلمان شرقی و خروج نیروهای بیگانه از آن، در نیمه شب 13 اوت 1961م پلیس آلمان شرقی بنای دیواری 45 کیلومتری را آغاز نمود که ابتدا با سیم خاردار و موانع دیگر ساخته شد و سپس به دیواری محکم که از آن به "دیوار آهنین" یاد می‌شود، تبدیل گردید. این دیوار که از مظاهر اختلاف و عدم تفاهم میان شرق و غرب به حساب می‌آمد، مدت 28 سال پا برجای بود و شهر برلین را به دو قسمت تقسیم می‌نمود. در این میان، تنها يك دروازه تحت کنترل، رفت و آمد میان دو کشور را ممکن می‌ساخت. با وزیدن نسیم اصلاحات در بلوک شرق، دیوار برلین به عنوان نماد تفکری منحط و فروپاشیده، در 9 نوامبر 1989م توسط مردم تخریب شد و در اکتبر سال بعد با ادغام دو بخش غربی و شرقی، آلمان واحد شکل گرفت.